

R.
[Ž 103 (102), 1a]

Ve - leb, du - še má, Ho - spo - di - na.

Ž 104 (103)

1. Ve - leb, má du - še Ho - spo - di - na! * Ho - spo - dine, můj Bože, jsi nad - mí - ru ve - li - ký!
2. Ve - leb - ností a vznešeno - stí ses o - děl, * svět - lem se halíš ja - ko plá - štěm. **R.**
3. Všich - ni če - ka - jí od te - be, * že jim dáš ob - ži - vu v pra - vý čas.
4. Ty jim dáváš, a o - ni sbí - ra - jí, * ot - ví - ráš ruku, a sytí se do - brý - mi da - ry. **R.**
5. Hy - nou, když ve - zmeš jim ži - vot, * a vracejí se do své - ho pra - chu.
6. Když se - šleš svého du - cha, jsou stvo - ře - ni, * a obnovu - ješ tvář ze - mě. **R.**